

NÁZEV MATERIÁLU	Stanovisko Svazu průmyslu a dopravy ČR k návrhu nařízení Komise, kterým se mění příloha III směrnice EP a Rady 2008/98/ES, pokud jde o nebezpečnou vlastnost HP 14 („ekotoxický“)
Č. J.	-
DATUM ZPRACOVÁNÍ	17. 10. 2016
KONTAKTNÍ OSOBA	Jaroslav Suchý
TELEFON	724 809 545
E-MAIL	jsuchy@spcr.cz

Svaz průmyslu a dopravy ČR **NESOUHLASÍ** s návrhem nařízení, a to z následujících důvodů:

- 1. Odpady nejsou látky nebo směsi ve smyslu nařízení CLP a nepodléhají tak pravidlům klasifikace podle nařízení CLP.** Je to proto, že již malé změny ve složení mohou za určitých okolností vést ke značným změnám v klasifikaci. **Navržené hodnocení nebezpečné vlastnosti HP 14 výpočtovou metodou podle nařízení CLP předpokládá naprosto přesné určení vstupních látek a jejich kvantitativní zastoupení v odpadu.** Vzhledem k tomu, že se jedná o odpady, tak průběh jejich vzniku není rovnoměrný a popsatelný běžným chemismem. Důsledkem je, že složení není konstantní a lze pouze odhadovat, jaké látky a směsi jsou ve výsledném odpadu zastoupeny. **Proto nelze aplikovat navrhované hodnocení nebezpečné vlastnosti HP 14, jehož důsledkem by bylo, že hodnocení odpadů, které jsou v současnosti v kategorii „ostatní dopad“, by muselo být prováděno pomocí ekotoxikologických testů.** Nařízení má zaručit jednotné hodnocení toků nebezpečných odpadů mezi členskými státy, nicméně mezi nejdůležitějšími toky odpadů jsou uvedeny odpady, jejichž složení je proměnlivé.
- 2. Tento způsob pojetí jde proti cílům Evropské komise na efektivní využívání zdrojů a jejímu směřování k oběhovému hospodářství, protože a priori zařazuje do skupiny nebezpečných odpadů i takové, které sice matematicky nebezpečnost mají, avšak prakticky nejsou pro životní prostředí nebezpečné.** Upozorňujeme, že výpočtové metody uvedené v předkládaném návrhu nemohou být považovány za relevantní (a na základě zveřejněných studií to nepovažujeme ani za prokázané).
- 3. Také bezpečnostní zásady v právních předpisech týkajících se chemických produktů a odpadů se liší.** Z právního hlediska je posouzeno jinak ohrožení zdraví a životního prostředí způsobené čistě v souvislosti s danou látkou nebo směsí dle předpisů o látkách a směsích, než potenciální nebezpečí odpadů v právních předpisech o odpadech.

4. Zejména problematické se zdá být zdůraznění chronického nebezpečí pro vodní prostředí částečnou faktorizací (faktor 100 (pro H410) a 10 (pro H411)). Existuje tak nebezpečí, že by již při velmi malém poměru látek chronicky nebezpečných pro vodní prostředí 1 a/nebo 2 (např. se to týká oxidů kovů) v rozsahu jednoho procenta muselo dojít k překlasifikování odpadů, které nejsou nebezpečné, na nebezpečné odpady.
5. Pokud je producentovi odpadu známa látka, která běžný ostatní odpad kontaminuje – např. obal od chemické látky, kontaminovaná zemina, použité sorbenty – automaticky je tento odpad oddělen a zařazen do kategorie nebezpečný. V zásadě musí být možné s ohledem na různé scénáře likvidace odpadu a identifikovatelné cesty zatížení stanovit klasifikaci nezávisle na mezních hodnotách. Klasifikace HP 14 vyplývá někdy již z oblasti původu odpadu, kdy je náročná analýza zbytečná. Existují určité oblasti původu, ve kterých se zpravidla nevyskytují žádné látky a směsi, které jsou klasifikovány jako nebezpečné pro životní prostředí. Zhodnocení přijatelnosti, popřípadě původu a historie vzniku odpadu, by tak mělo umožnit vyloučení HP 14. Dodatečná odchylka od formálních mezních hodnot musí být možná pomocí ekotoxického „posouzení rizik“, které např. ve smyslu rozhodnutí Komise 2014/955/EU, Příloha, část „Posouzení a klasifikace“ umožňuje individuální zhodnocení rizika na základě zkoušek. Odkaz na zkušební metody, které se používají u látek (nařízení Komise č. 440/2008), není proto relevantní.
6. **Aplikace navrženého způsobu hodnocení ekotoxicity by jednoznačně znamenala v konečném důsledku navýšení produkce nebezpečných odpadů (s vlastností HP14). Vzhledem k tomu, že připojený seznam pracuje s velkoobjemovými odpady bez možnosti termického odstranění, je tudíž diskutabilní, zda je v ČR dostatečná kapacita pro uskladnění takového množství nebezpečných odpadů.** Připojený seznam odpadů (ze "Studie von Bio by Deloitte, Oct. 2015" na straně 13) uvádí: „Jedná se zde především o následující:“, což umožňuje spekulativní výklad, na jaké druhy odpadů se uvedený přístup k hodnocení ekotoxicity bude vztahovat.
7. **Navrhované nařízení zavádí hodnocení nebezpečné vlastnosti HP 14 plošně, tedy bez ohledu na rozdílné způsoby dalšího nakládání. Takovýto přístup je ze své podstaty nelogický.** Hodnocení nebezpečné vlastnosti HP14 by měly být podrobeny pouze odpady s přesně definovaným způsobem nakládání (jako je tomu v naší národní legislativě – využití odpadu na povrchu terénu), tedy způsobem, který může ovlivnit ekosystém. **I z tohoto důvodu by přijetí současného návrhu nařízení přineslo ve svém důsledku pouze navýšení množství produkováných nebezpečných odpadů,** a tím i neopodstatněné plýtvání s kapacitami zařízení k nakládání s nebezpečným odpadem, a dále neúměrné finanční zatížení původce takovýchto odpadů (až 100 tis. Kč/test), jelikož v některých případech by ekotoxikologické testy musely být prováděny na každou jednotlivou dodávku odpadu – nejednoznačný vznik odpadu s diversním složením.
8. Uvedením obalů z papíru a lepenky (15 01 01) a obalů z plastů (15 02 02) v seznamu odpadů, na které se má vztahovat navrhované nařízení, lze v krajním případě, vzhledem k důvodům uvedeným výše, očekávat odklon od užívání takovýchto obalových materiálů. Původce odpadu z uvedených obalových materiálů není schopen vyhodnotit jejich složení, vzhledem k faktu, že k obalovému materiálu není dodávána technická dokumentace a původce odpadu se řídí pouze materiálovými signaturami a ekolabelingem. Z tohoto důvodu by měl hodnocení ekotoxicity provádět subjekt uvádějící obalový materiál na trh, což ale neřeší vícenáklady na hodnocení

nebezpečné vlastnosti HP 14 a případnou ztrátu konkurenceschopnosti těchto obalových materiálů. Kontaminované obaly jsou již dnes zařazeny automaticky mezi odpady kategorie nebezpečný odpad.

- 9. Všechny metody v návrhu jsou založeny na výpočtech odrážejících výsledky chemických analýz se stanovením koncentrací látek. Zároveň však neexistuje žádná jednotná evropská norma pro přímé testování (limitní hodnoty a sada minimálního rozsahu testování). Ale experimentální metody jsou v případě látek obsahujících více složek zcela zásadní a v současné době jsou využívány. Naše stanovisko je takové, že není možné stanovit relevantní výpočtovou metodu pro hodnocení nebezpečné vlastnosti HP14. Navrhujeme, aby Evropská komise pokračovala v dalších studiích, a aby ustanovila expertní skupinu, která by definovala příslušné metodické postupy a hodnocení, tak aby v maximu odpovídaly reálné míře nebezpečnosti.**